

— § 1. kan jeg billige i det hele; det er omtrent det samme, som vi have nu. I § 2 a. tror jeg ogsaa, vi kunne blive ved, hvad vi hidtil have haft, at de unge Menneſker, som ville være Lærere, kunne optages paa Seminarierne, naar de ere 17 Aar. Saa ville de være fuld færdigt uddannede, naar ere 20 Aar, og ſaa tror jeg, at de ere i Befiddelse af den fornødne Modenhed. Jeg tror ikke, det er heldigt at udsætte det absolut til det 18de Aar med Optagelse paa Seminarierne. Naar Drengene ere blevne konfirmerede, alſaa i deres 15de Aar, begynde de ſtraks at tænke paa at vælge den fremtidige Stilling, og naar de have Lyſt og ellers ere ordentlig begavede, kunne de ſaa godt fra deres 15de til det fyldte 17de Aar naa al den Uddannelse, ſom er nødvendig for at følge med paa Seminarierne. Naa, kunne de ikke naa det, maa de efter Proven gaa hjem igen, er Ulykker ikke ſtor; have de rigtig ſtor Lyſt, ville de nok ofre et Aar til. Jeg vil alſaa blive ved det beſtaaende, at Udgangen til Optagelse paa Seminarierne ſættes til det 17de Aar i Stedet for det 18de, ſom her foreslaas. Men dette Punkt er nu af mindre Betydning, i alt Fald ikke af nogen overordentlig ſtor Betydning. — Med Henſyn til § 2 b. derimod maa jeg slutte mig til de Udtalelſer, der kom fra det ærede 2det Medlem for 11te Kredſ (Th. Nielsen). Oprettelse af diſſe Forberedelseskoler anſer jeg for meget uheldig. Det er uheldigt, hvad ogsaa det ærede Medlem har udtalt, at udpege enkelte Lærere, eller ſom det ærede Medlem for 7de Kredſ (Bjerre) udtalte, at udpege kun 2 i hvert Provſti. En ſaadan Udpegen er uheldig over for de andre Lærere. Men ogsaa i en anden Henſeende er den uheldig. Det vil have til Følge, at mange Smaaſolks Børn, ſom ville paa Lærervejen, ſaa en Byrde, ſom de ikke ere tjente med og ikke behøve at bære, idet det ikke er ſaa billigt for Folkene at have dem ude ſom hjemme. Hidtil har det ſædvanlig været ſaaledes, at Læreren har undervist dem hjemme i Sognet, og det er tit ſket uden nogen Godtgørelſe — det ved jeg af Erfaring — eller for en meget lille Godtgørelſe, men i ſamme Øjeblik man opretter en ſaadan ligefrem Forberedelseskole, ſkulle de ud af Hjemmet. Det vil medføre betydelige Udgifter, hvad mange af dem, ſom ville gaa den Vej, ville have ondt ved at bære. Jeg maa paa det beſtemteſte fraraade dette, og det vilde være uheldigt, om det ſkulde komme til at gælde. Dernæſt tror jeg, at man ikke behøver at give Miniſteren Bemyndigelse til, under ſærlige Omſtændigheder at meddele Fritagelse fra den ommeldte Fordring om, at Eleverne ſkulle have et

Aars Ovelſe i at underviſe ved Deſtagelse i Skolegerning under en dygtig Lærers Vejledning. Jeg ſkal ikke benægte, at det ærede Medlem for 7de Kredſ (Bjerre) kan have nogen Ret i, at der fremkommer mange Proformaatteſter, men jeg benægter paa det beſtemteſte, at det er det almindelige, at man udsteder den Slags Atteſter. Jeg har ſelv forberedt ikke ſaa ſaa til Seminariet, men jeg har aldrig givet dem Atteſt, uden jeg var ſikker paa, at vedkommende havde Anlæg for og Dygtighed til Lærergerningen. Ellers har jeg altid fraraadet dem det og bedt dem lade den Sag fare og ſlaa ind paa en anden Livsbane. Jeg benægter alſaa, hvad der blev ſagt; det blev ſagt i en temmelig ſtor Almindelighed, og hvis det ſkal ſiges i Almindelighed, benægter jeg Sandheden deraf. Der er mange af diſſe Atteſter, ſom have ſtor Betydning, ſom ere ſandte og kunne have ſtor Vægt. Paa det Punkt mener jeg, at man ſkal blive ved den gamle Beſtemmelse. Jeg mener alſaa, at det ikke er heldigt, at Miniſteren ſaar Bemyndigelse til at fritage derfor. Derimod mener jeg, at det Stykke om Forberedelseskolen ſkal udgaa. Man ſkal lade vedkommende ſelv, ſom vil uddanne til Seminariet, eller hans Forældre afgøre, hvor han vil ſtaffe ſig den Forberedelse, ſom er nødvendig for at blive optaget paa et Seminarium. Dette var, hvad jeg vilde bemærke om § 2.

Om § 3 er jeg enig med det ærede Medlem for 11te Kredſ (Th. Nielsen) i, at det ikke er heldigt, at der ſter en Udsættelse mellem første Del af Skolelærereksamen og ſidſte Del, en Udsættelse, der anſættes til indtil 3 Aar. Det tror jeg ikke er heldigt. Jeg tror, at naar Eleven har været nogenlunde ordentlig forberedt til Optagelse paa Seminariet — og der holdes jo Optagelsesprøve — og der ellers ikke indræffer noget i Løbet af de tre Aar, vil han være i Stand til at ſaa en ordentlig Uddannelse til at udføre Lærergerningen, og jeg tror, det vil være uheldigt, om den udsættes, iſær hvis det bliver ſlaaet fast, at Eleven først kan blive optaget paa Seminariet med det 18de Aar og først blive færdig ved det 21de Aar. Det er lige ved den Tid, da han ſkal være Soldat, og det er uheldigt, om han ſkal forlange Udsættelse paa Seſſionen for at blive færdig, og ſom bekendt har man i Armeen et alt for godt Øje til Seminarierne, naar der ſkal vælges Underſalingsmænd. Det bedſte var, om de kunde være helt færdige med deres Uddannelse til Lærergerningen, inden de ſkulle tage fat paa den militære Uddannelse. Jeg tror derfor, det vilde være heldigt, om Eksamenen sluttedes paa ſelve